

izraz i javlja se i *informatologija*, koji označava teoriju i praksu emisije, transmisije, akumulacije, selekcije i apsorpcije informacija, tzv. *e-t-ak-s-a* kompleks (B. Težak, 1969.)."

Kao što se vidi iz malog uzorka definicija koji smo reprodukovali, one su u mnogo tome slične, ali se i razlikuju jedna od druge, pa se može reći da naša mlada interdisciplina još nije dobila definiciju koja bi bila opšte prihvatljiva.

Šta informatika nije? Osvetliti ćemo samo dva od mnogih nesporazuma koji prate definisanje predmeta informatike: njeno mešanje sa takozvanom „poslovnom informatikom“, s jedne, a sa kibernetikom, s druge strane.

Ne sasvim jasan pojam „poslovne informatike“, koji se u nas često shvata kao parcijalno područje informatike „rasterećeno“ od onoga što je informatici kao nauci najsvojstvenije: metodike algoritmičkog rešavanja problema, analize i reorganizacije sistema informisanja, struktuiranog programiranja i umešnog razvijanja programskih jezika višeg reda. Ono što preostaje, često se svodi na pokušaj sistematizacije analitičkih informacija računovodstvenog karaktera, bez ikakve mogućnosti da se ma i naknadno uključe: prognoza prodaje, izrađivanje koherentnog plana rada i poslovanja za iduću godinu ili za nekoliko narednih godina, upravljanje zalihama i procesom reprodukcije u celini. Kraće rečeno, poslovna informatika se katkada identifikuje sa jednim krnjim segmentom informatike.

U literaturi¹⁷ smo, međutim, naišli na shvatanje koje, sasvim suprotno, smatra da je poslovna informatika *šira i obuhvatnija* od same informatike u užem smislu, zapravo sinteza informatike i čitavog niza drugih disciplina: teorije upravljanja i planiranja, nauke o organizaciji, kibernetike i teorije sistema, teorije odlučivanja, nekih društvenih nauka, operacionih istraživanja i dr.

Drugi nesporazum koji se, pod uticajem ranije sovjetske terminologije u nas ponegde odomaćio, je mešanje pojma informatike sa pojmom kibernetike, a katkada i automatizacije uopšte.

Ne može se poreći da između kibernetike i informatike (kakogod je definisali) postoje mnogobrojne veze. Nesumnjivo je, međutim, i to da ta dva pojma nisu identična i da kibernetiku, koju njeni osnivači i obrađivači na Zapadu i na Istoku smatraju pre svega naukom o upravljanju, ne možemo poistovetiti sa izračunavanjem ličnih dohodaka, obračunom telefonskih usluga i knjiženjem dugovanja ni onda, ako se ti poslovi obavljaju pomoću ELSOP-a.

Kibernetika dolazi od starogrčke reči „kübernetes“, koja označavala kormilara broda. Sovjetska *Enciklopedija kibernetiki*¹⁸ na strani 440. I toma, definiše kibernetiku kao nauku: „... o opštim zakonima dobivanja, čuvanja, prenosa i obrade informacija u složenim upravljačkim sistemima. Pri tome se pod upravljačkim sistemima ne podrazumevaju samo tehnički, nego i bilo koji biološki, administrativni i društveni sistemi.“

Ne treba posebno isticati koliko je ova definicija kibernetike slična savremenim definicijama informatike. Ipak je razlika u naglasku činjenice da se informacije, kao objekti kibernetike, generišu, pohranjuju, obrađuju i koriste „... u složenim upravljačkim sistemima.“

¹⁷ *Dietrich Seibt*: Betriebsinformatik. Članak u „Handwörterbuch der Betriebswirtschaft“. E. Grochla i W. Wittmann (izdavači). C. E. Poeschel Verlag. Stuttgart, 1974, str. 579—591.

¹⁸ Enciklopedija kibernetiki. Glavna redakcija Ukrajinske sovjetske enciklopedije, Kijev, 1974.